

Міністерство освіти і науки України

Тернопільський національний економічний університет

Кафедри економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота

з

економічної теорії

на тему:

«Участь України в глобалізаційних процесах: позитивні і негативні наслідки»

Студента 2 курсу групи ЕМЕ-21

Душенка Віталія Руслановича

Науковий керівник:

Доцент, к. е. н.

Лотиш Оксана Ярославівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінки ECTS _____

Тернопіль – 2017 р.

План

Вступ

1. Сутність глобалізації та передумови розвитку глобалізаційних процесів.
2. Аналіз впливу глобалізаційних процесів на економіку України: позитивні і негативні аспекти.
3. Шляхи регулювання впливу процесів глобалізації на Україну та їх ефективність.

Висновки

Зміст

Вступ.....	4
1. Сутність глобалізації та передумови розвитку глобалізаційних процесів.....	6
2. Аналіз впливу глобалізаційних процесів на економіку України: позитивні і негативні аспекти.....	10
3. Шляхи регулювання впливу процесів глобалізації на Україну та їх ефективність.....	14
Висновки.....	19
Використана література.....	20
Додатки.....	22

Вступ

В сучасному світі не можливо встигнути за всіма аспектами розвитку людей. Науково-технічний прогрес, розвиток інформаційних технологій, економічний розвиток країн та навіть політика. Нині людство знаходиться в періоді глобалізації багатьох аспектів людського життя, в тому числі й економічного. Глобалізаційні процеси можуть привести як до позитивних змін в світовій економіці, так і до негативних, у вигляді загострення глобальних проблем людства.

Глобалізація економіки як предмет наукового дослідження стає все більш привабливою для дослідників, так як вплив глобалізаційних процесів на світову економіку лише збільшується. Звісно не обходить глобалізація і країни по окремо тому, що через взаємодію між країнами, стан їхніх економік та держави в цілому змінюється. З одного боку, ці зміни є позитивними, оскільки приводять до підвищення середнього рівня життя, зменшення цін, міжнародного регулювання економічних процесів, усунення адміністративних і економічних бар'єрів, зближення внутрішніх економічних умов у державах стосовно одна одної. А з іншого боку, вони викликають такі негативні наслідки, як: втрата країнами незалежності в певних питаннях, виникнення труднощів в регулюванні такої величезної системи, виникнення соціальних конфліктів різних верств населення. Також буде доцільно сказати, що фактично у світі глобалізаційні процеси впливають в основному на більш розвинені країни і залежать в більшій мірі від них, аніж від менш розвинених країн.

Актуальність дослідження даної теми зумовлена тим, що глобалізаційні процеси стали невід'ємною частиною у розвитку сучасного світу і впливають практично на всі країни світу. Україна також не залишається в стороні. Наша держава знаходиться на шляху інтеграції в Європейський Союз, а також має налагоджені зв'язки міжнародної співпраці та торгівлі з багатьма країнами світу.

Об'єктом дослідження є Україна як активний учасник світових процесів глобалізації.

Поруч з цим, предметом дослідження виступає безпосередній процес участі в світовій глобалізації, зміни економічного та політичного стану України, внаслідок цих процесів.

Метою дослідження є визначення сутності процесу глобалізації, його функціональних особливостей, впливу на економіку України та визначення позитивних чи негативних аспектів даного впливу.

Основними завданнями роботи:

- висвітлити значення глобалізаційних процесів для української економіки;
- обґрунтувати доцільність участі України в глобалізаційних та інтеграційних процесах;
- визначити позитивні та негативні аспекти глобалізаційних та інтеграційних процесів для України;
- виявити основні проблеми інтеграції України в міжнародний простір та визначити дієві методи і способи їх подолання.

1. Сутність глобалізації та передумови розвитку глобалізаційних процесів.

Початком глобалізаційних процесів можна назвати появу Великого шовкового шляху і подальші географічні відкриття, адже саме ці події сприяли появі перших міжнародних торговельних шляхів, що заклало початок глобалізації. З тих пір глобалізація почала свій розвиток і з перервами на світові військові та політичні конфлікти, розвивається по сьогодні. Також варто зазначити, що глобалізація пізніше досягла країни колишнього СРСР ніж інші країни світу, так як СРСР та КНР розвивалися окремо від всього світу. А Північна Корея практикує це до цих пір [1.1].

Глобалізація в сучасному розумінні почалась після 1945 р.: після Другої світової війни була створена ООН, а також такі наддержавні фінансові установи – МВФ, Світовий банк.

Зараз існує досить багато визначень поняття «глобалізація», так як воно охоплює досить широке коло понять. Ось досить загальне визначення глобалізації:

Глобалізація – процес всесвітньої економічної, політичної та культурної інтеграції та уніфікації. У ширшому розумінні — перетворення певного явища на планетарне, таке, що стосується всієї Землі. В результаті глобалізації світ стає більш зв'язаним і залежним від усіх його суб'єктів [1].

Поряд з поняттям «глобалізація» існує поняття «інтернаціоналізація». Між цими двома поняттями досить тонка межа. Прийнято вважати, що інтернаціоналізація є складовою глобалізації:

Інтернаціоналізація – процес розвитку економічних зв'язків між національними господарствами, коли економіка однієї країни виступає частиною світового господарського процесу, який поглиблюється на основі міжнародного поділу праці, виробничої та науково-технічної спеціалізації і кооперації [2].

Виділяють 3 основні етапи розвитку інтернаціоналізації господарського життя:

1. Період з кінця XVIII – по кінець XIX ст. – інтернаціоналізація виробництва являла собою просту кооперації завдяки найпростішим формам міжнародних економічних зв'язків. Так Інтернаціоналізація виробництва й обігу стала однією з найголовніших передумов формування світового господарства.
2. Період з кінця XIX – до середини XX ст. – нова стадія інтернаціоналізації виробництва, під час якої виникла більш складна кооперація, головним чином за допомогою міжнародного поділу праці. І вже саме міжнародний поділ праці став визначним фактором формування світового господарства.
3. Розпочався із середини XX ст. та триває до сьогодні – характеризується складністю процесів інтернаціоналізації виробництва, які охоплюють всі галузі виробничої та невиробничої сфер практично всіх країн світу [2].

Риса, яка показує зміни, які відбулися впродовж цих етапів – це форма інтернаціоналізації. До наших днів вона мала форму міжнародної торгівлі, тобто відбувався обмін певними товарами чи ресурсами для виробництва тощо. В сучасному розвиненому світі головна форма – це інтернаціоналізація саме виробництва, а не обміну.

Також глобалізація, як світове явище включає в себе, окрім інтернаціоналізації виробництва, також фінансову глобалізацію. Рухаються фінансові глобалізаційні процеси транснаціональні компанії і транснаціональні банки. Масштабну діяльність ТНК і ТНБ почали проводити після фінансово-економічної кризи в 90-ті рр. та в період 2007-2009 рр., внаслідок великих хвиль злиттів і поглинань.

Для визначення рівня глобалізації у світовій практиці використовують **індекс глобалізації (globalization index)**. Розраховують індекс для 72 країн світу. Є декілька версії глобалізаційного індексу, одним з них є рейтинг міст світу за рівнем глобалізації компанії А. Т. Kearney.

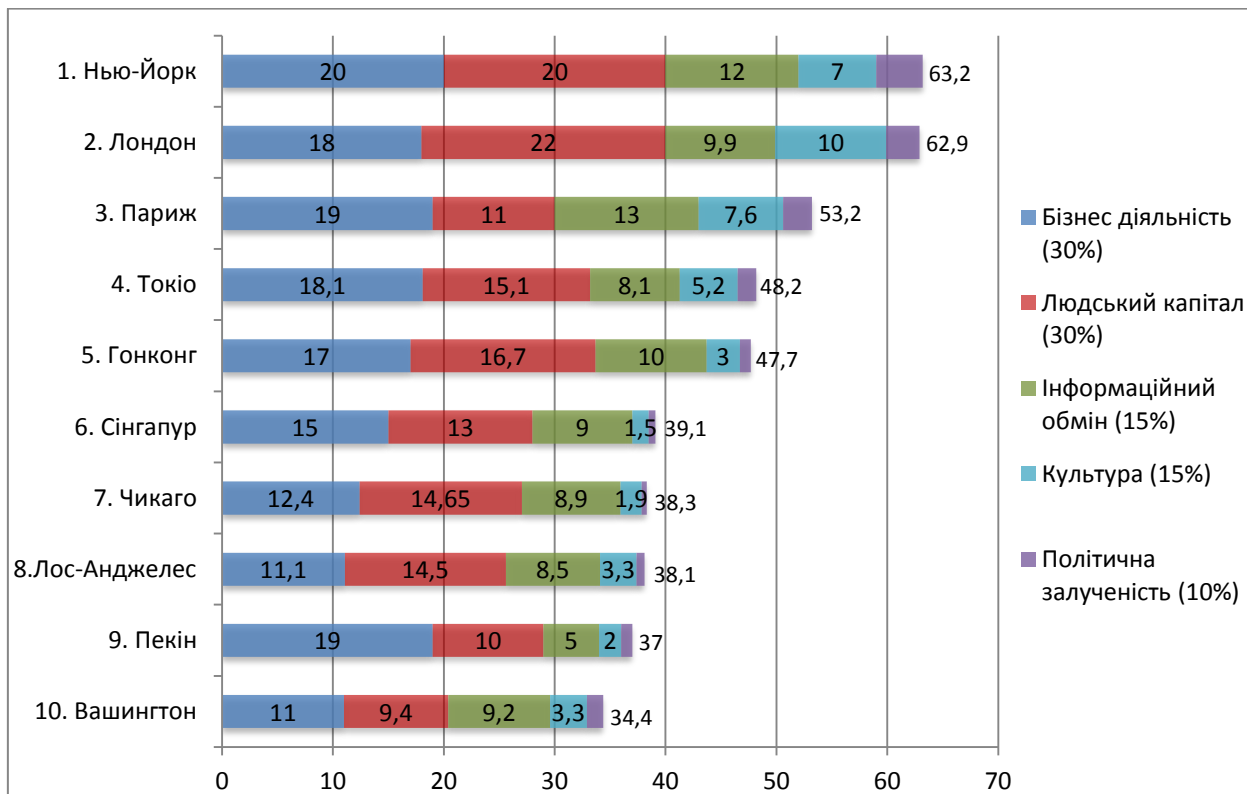

Рис. 1. Рейтинг міст світу (топ 10) за рівнем глобалізації за версією А.Т. Kearney's Globalization Index за 2017 рік.

А.Т. Kearney – це американська консалтингова фірма, за версією якої глобалізаційний індекс присвоюється містам світу за певними параметрами з їх відношенням у відсотках до загальної суми індексу. На жаль, жодне місто України не входить до даного рейтингу, але можна зробити висновок, що в середньому вище в рейтингу знаходяться міста з більшими відсотком бізнес діяльності та часткою людського капіталу, тому що ці 2 параметри мають найвищий відсоток від суми індексу. З цього зрозуміло, що в даному випадку економічний, політичний та соціальний розвиток стоять на першому місці, адже саме від них залежить рівень розвитку бізнесу та вдосконалення людського капіталу. Після цього йде культура, як чинник суспільного добробуту. І на останньому місці стоїть політична залученість, яка відіграє найменшу роль в оцінюванні рівня глобалізації міста [4].

Варто зазначити про те, що спонукало суспільство до початку розвитку глобалізаційних процесів, тобто **передумови розвитку глобалізаційних процесів**. Виділимо декілька головних:

1. Науково-технічний прогрес (НТП). НТП приносить досить великий вклад в розвиток глобалізаційних процесів. Перш за все у вигляді розвитку та вдосконалення засобів зв'язку, обчислення та обробки інформації і це дало змогу вивести світовий бізнес та міжнародну торгівлю на новий рівень. Також НТП покращує такі, здавалось би, звичайні речі як транспортування, але насправді пришвидшення та зменшення витрат на транспортування призводить до покращення співпраці віддалених держав. А також сприяє розвитку глобалізації й удосконалення, засобів комунікації чи обробки інформації тощо
2. Транснаціоналізація компаній. Поняття транснаціоналізації занадто велике, щоб розміщувати його тут, тому варто сказати лише те, що вона є суттєвим складником глобалізації, оскільки дає змогу фірмам одержувати додаткові прибутки, підтримуючи концентрацію капіталу і монополізацію і також минати певні обмеження урядів країн, при цьому переміщуючи конфлікти з міждержавного на внутрішньо фірмовий рівень.
3. Тіньова економіка. Ніхто не заперечує те, що напевно в кожній країні є певний відсоток тіньової економіки, а в Україні він досить великий, а їй також притаманні процеси глобалізації, що є певним видом міжнародної торгівлі.

2. Аналіз впливу глобалізаційних процесів на економіку

України: позитивні і негативні аспекти.

Перша за все скористаємось ще одним індексом глобалізації для того, щоб зрозуміти основні принципи того, як оцінюють рівень глобалізації країни провідні спеціалісти світу.

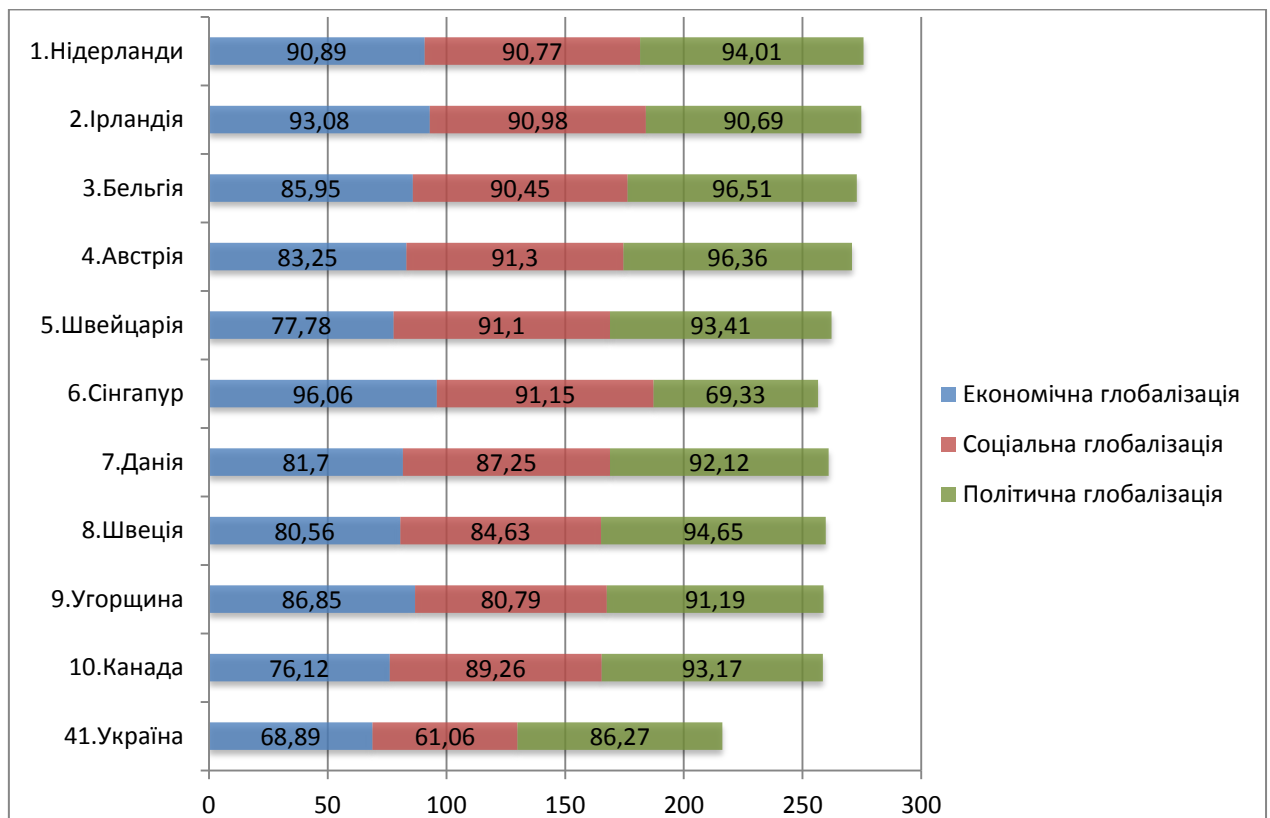

Рис. 2. Рейтинг глобалізації країн світу за версією KOF Index of Globalization за 2016 рік

KOF – (нім. «Konjunkturforschungsstelle») – скорочення, що з німецької перекладається, як економічний університет. Індекс глобалізації KOF був розроблений швейцарцем Екселем Дрехером і вперше був опублікований в 2002 році. У випадку з індексом глобалізації KOF склалась майже така ж ситуація: найбільший вплив на індекс має соціальна глобалізація, яка оцінюється за такими показниками: телефонний трафік, перекази (відсоток від ВВП), міжнародний туризм, частка іноземного населення, користувачі інтернету та телебачення (на 1000 чол.), дані про культурну близькість). Друге місце за впливом займає економічна глобалізація у вигляді торгівлі (відсоток ВВП), прямих іноземних інвестицій (відсоток ВВП), портфельних

інвестицій (відсоток ВВП), виплат доходів іноземним громадянам (відсоток ВВП), прихованих імпорتنих бар'єрів, середніх тарифних ставок. І найменший вплив має політична глобалізація (посольства інших країн, членство в міжнародних організаціях, участь в місіях, ради Безпеки ООН, міжнародні договори). Індокси першої 10-ки країн досить мають незначні відхилення, але Україна, яка знаходиться на 41 місці значно відстає від лідерів. Основною проблемою є те, що на відміну від лідерів цього списку, які мають приблизно рівну кількість балів за всі три види глобалізації, Україна має яскраво виражену ситуацію з переважанням політичної і найменшим індексом соціальної глобалізації. Хоча ситуація має бути повністю протилежною [5].

Знаючи головну суть процесів глобалізації ми можемо зрозуміти і помітити величезний вплив на розвиток світової економіки через взаємодію різних країн світу, до яких входить і Україна.

Глобалізаційні процеси приносять різні як позитивні, так і негативні наслідки для держави. З одного боку країна може отримати переваги від глобалізації у вигляді тих благ, які вона не може виробити самостійно, вирішення певних проблем на глобальному рівні, економії на масштабах виробництва тощо, але з іншого боку глобалізація діє не конкретно на державу, а діє масово і тому вона може погіршити становище нерозвинених країн, які не мають впливу на глобалізаційні процеси, що породжує конфлікти.

Якщо говорити про Україну, то вона досить активно приймає участь в глобалізаційних процесах. Напевно, найбільш яскравим прикладом цього буде шлях до інтеграції в Європейський союз, на якому Україна знаходиться ще з 2005 року за часів коли президентом України був Віктор Ющенко. Хоч Україна все ще не є членом ЄС, але ми на шляху до цього і маємо вже певні переваги у вигляді співпраці, зони вільної торгівлі, безвізового режиму. Це можна назвати перевагами від співпраці України з ЄС, тобто від глобалізаційних процесів.

Іншими наслідками глобалізації України є:

- зменшення витрат на здійснення зовнішньоекономічних операцій;
- можливість брати активну участь в обговоренні режимів регулювання міжнародних економічних відносин;
- забезпечення інвестиційної привабливості України для іноземних інвесторів через приєднання до загальноприйнятих у світі регулятивних норм;
- можливість входження України до міжнародних коопераційних проектів. [6]

Всі ці наслідки призводять до поліпшення економіки країни, її стабільності, окремі – до налагодження зв'язків кооперацію тощо. Але, як було зазначено вище, глобалізація несе і негативні наслідки для України:

- домінування більш економічно розвинених країн на світовому ринку;
- пригнічення розвитку окремих галузей національної економіки, що не завжди готові до повноцінної міжнародної конкуренції, заміщення їх імпортом;
- бар'єри в соціально-трудовах відносинах через нерівність у сфері зайнятості, яка з'явилась внаслідок міжнародного поділу праці. [6]

Також серед позитивних аспектів глобалізаційних процесів щодо України можна виділити уніфікацію певних сфер життя. **Уніфікація** – приведення до одноманітності, до єдиної форми або системи [7]. Можливо для деяких високо розвинених держав цей аспект є негативним, але для України він є саме позитивним, оскільки Україна досить сильно відстає від європейських та американських стандартів економічного, фінансового та соціального життя, тому відтворення «еталонних» умов життя в Україні є позитивним наслідком. Досить яскравий приклад цього є соціально-трудова сфера в Україні, оскільки тут йде мова про невисоку реальну заробітну плату та невідповідність умов праці європейським чи американським стандартам, що в свою чергу стає причиною трудової міграції українців. Тому склалась ситуація з частими випадками неповернення на Батьківщину українців після

виїзду для тимчасової роботи тощо. А основними країнами трудової міграції українців є країни ЄС (Польща, Чеська Республіка, Італія) та Російська Федерація [8]. В Україні за останні роки досить великі показники безробітництва, що зайвий раз підкреслює потребу до поліпшення умов праці в державі:

- 2012 р. – 1589,2 тис. осіб;
- 2013 р. – 1510,3 тис. осіб;
- 2014 р. – 1847 тис. осіб;
- 2015 р. – 1654 тис. осіб;
- 2016 р. – 1677,5 тис. осіб.

Уніфікація спрямовує Україну до привабливіших умов праці, що скоротить кількість трудових емігрантів і збільшить кількість іммігрантів. Але цей процес потребує змін у законодавчій базі, та зміцнення економіки, тому він є досить тривалим.

Значний вплив серед негативних наслідків мають бар'єри експорту товарів на світовому ринку. І в цьому знову проявляється позитивна сторона уніфікації для України. Суть полягає в тому, що питома частка товарів на внутрішньому ринку України не відповідають нормам наприклад ЄС, до речі через це і виникає неможливість експорту багатьох видів товарів з України до ЄС. Наприклад, хоча головною галуззю України є сільське господарство, але велика частка українського зерна (пшениця, ячмінь чи соняшник) не може бути експортована до ЄС через невідповідність їх стандартам, а саме перенасиченість українського зерна фосфатами через таку ж невідповідність до європейських норм вирощування сільськогосподарських культур. Це ж саме стосується і молочної продукції, яка не проходить екологічні норми. Ці фактори є також перепорою для зовнішньоекономічної діяльності України.

Також важливим аспектом є можливість входу України до міжнародних організацій або співпраці з ними. Однією з таких є ЄС, в дослідженні прояснено певні аспекти від співпраці з нею. Іншими є МВФ, який неодноразово допомагав Україні наданням великих кредитів на різні

строки; СНД, ООН, Рада Європи, ЮНЕСКО тощо. Всі ці організації можуть сприяти в вирішенні глобальних проблем один одного, в тому числі й України.

Світова глобалізація має ще один наслідок, який надходить від ТНК. Для України, на жаль, воно носить негативний характер. В середині держави існує пригнічення розвитку окремих галузей національної економіки, через існування імпорتنих товарів-замінників. Справа в тому, що, як вже зазначалося Україна відстає від світових лідерів по нормах виробництва, тому на внутрішньому ринку існують товари вітчизняних виробників, які є відносно неякісними щодо імпорتنих товарів-субститутів. А так як люди за природним законом будуть купувати більш якісні товари за наявний у них бюджет (ТНК за рахунок економії на масштабах виробництва, зокрема через утворення альянсів, можуть запропонувати більш якісний товар за тією ж самою ціною, а іноді навіть нижчою), то вони обирають саме імпортні товари. При цьому утворюється значний відтік коштів за кордон замість вкладення їх в економіку України для стимуляції вітчизняних виробників. Показники частки імпорту споживчих товарів в порівнянні даних з 2005 та 2016 роки (дані наведені у відсотках до загального обсягу споживчих товарів спожитих в Україні за вказані роки) див. в Додатку А.

3. Шляхи регулювання впливу процесів глобалізації на Україну та їх ефективність.

Тож, в минулому пункті було описано позитивні та негативні наслідки глобалізаційних. І ми бачимо, що негативні наслідки присутні, тож відповідно потрібні певні заходи щодо їх усунення або мінімізації їх впливу на країну. Так як ці наслідки надходять від глобалізації, що по суті являється співпрацею з іншими країнами, то регулювання може бути здійснене головним чином за допомогою корегування державної політики щодо дій на світовому ринку тощо.

Проблема імпортозаміщення в Україні є наслідком глобалізаційних процесів з найбільшим впливом на економіку країни. Дана проблема носить досить великий вплив на економіку держави, тому є актуальною. В Україні в 2005 р. вироби завезені з інших країн ставили 29,6 від всіх проданих товарів в торгівельних мережах України, а вже в 2013 – майже 43%. Частка імпортованих споживчих товарів в Україні див. Додаток В [9]. В період з 2013 по 2015 рр. вітчизняні виробники змогли відвоювати свої позиції, розширивши свій сегмент на ринку до 58,1%, але все ж такі показники є негативними для держави. При чому варто відмітити, що разом з підвищенням частки товарів вітчизняних виробників на внутрішньому ринку України відбулося майже трикратна девальвація гривні, тобто відбулося і подорожчання іноземних товарів, що призвело до зменшення їхнього вживання. Також в Україні можна спостерігати таке явище, коли частка критичного імпорту (енергоресурси та сировина) щороку зменшується, витрати на ввезення машин та обладнання, потрібних для модернізації економіки, також зменшується, але не дивлячись на це імпортовані споживчі товари лише посилюють свої позиції на нашому внутрішньому ринку [10].

Для вирішення цієї проблеми перш за все потрібне регулювання кількості імпортованих товарів на внутрішньому ринку держави. Саме зменшення, а не зникнення, так як будь-яка держава потребує певну частину

імпорту у вигляді ресурсів та товарів, які вона не здатна добути чи виготовити і певної кількості товарів альтернативних до вітчизняних. Головне питання в тому, щоб визначити золоту середину їх кількості. Його вирішення залежить від спеціалістів статистики та аналізу. Знайшовши потрібні цифри постає питання як врегулювати цю кількість. Державне регулювання зовнішньо-економічної діяльності здійснюється за допомогою таких методів:

- тарифні (економічні) методи регулювання;
- нетарифні (організаційно-адміністративні) методи регулювання [11].

Тарифні методи регулювання здійснюються за допомогою митних тарифів. Митні тарифи в свою чергу виконують 2 функції:

- 1) протекціоністську – захист вітчизняних товарів та послуг від конкуренції з іноземними;
- 2) фіскальну – поповнення державного бюджету.

Розрізняють такі види мита: ввізне, вивізне, транзитне. Нас цікавить ввізне, адже саме воно впливає на кінцеву ціну імпортованих товарів чи послуг. Таке мито може встановлюватися за простими та складними митними тарифами. Прості митні тарифи являють собою єдину ставку для товарної групи незалежно від країни походження. А складні митні тарифи передбачають дві (або більше) ставок для товарної групи залежно від країни походження. Варто зазначити, що тарифне регулювання зовнішньо-економічної діяльності є класичним методом регулювання даної сфери.

Нетарифні методи регулювання – це адміністративне (примусове) регулювання проникнення імпортованих товарів та послуг на внутрішній ринок держави. Здійснюються такі заходи з метою захисту національної економіки та створення сприятливих умов на ринку для вітчизняних виробників. Основні засоби даного методу:

- технічні бар'єри;
- кількісні та валютні обмеження ввезення (вивезення) товарів;
- адміністративні формальності.

Ще одним методом регулювання зовнішньоекономічної діяльності держави є квотування – встановлення граничної кількості товарів, дозволених для імпорту в країну. Є такі види імпортних та експортних квот:

- односторонні – це квоти, які встановлюються без обговорення з іншими країнами;
- узгоджені – квоти, встановлення які передбачають кількість імпорту (експорту) певного виду товарів, попередньо домовившись з країною-імпортером (-експортером);
- тарифні квоти – вид квотування, при якому дозволяється ввозити визначену кількість товарів за визначеними для них митними ставками.

Розрізняють специфічний вид квотування – ембарго – повна заборона торгівлі (експорт, імпорт) з певною державою. Найчастіше причиною для застосування такого методу є політичні суперечки. Яскравий приклад цьому є українське ембарго на ряд товарів з Росії, яке продовжиться до 31 грудня 2017 року з можливим продовженням.

Існує й інший шлях вирішення проблеми з імпортозаміщенням. Справа в тому, що наша держава сама створює собі проблеми, наприклад не дивлячись на існуючі проблеми з економікою українці досі нехтують потенціальними можливостями виробництва товарів для внутрішнього ринку, на які існує попит. Більш того, Україна є досить потужним експортером напівсировинної металургії, після збуту якої відбувається її фактичне повернення в Україну з наступним вищим рівнем обробки. В Україну завозяться плоский прокат з гальванічним покриттям, вартість якого минулий склала 228,7 млн. дол., прокат і заготовки із нержавіючої сталі вартістю 63,2 млн. дол. (варто зазначити, що виготовлення нержавіючої сталі відбувається лише за допомогою сплаву сталі з хромом та вуглецем) і навіть такі продукти металообробки, як гвинти, гайки тощо (62,4 млн. дол.) [12].

Вирішення цієї проблеми залежить тільки від уряду нашої країни, так як Україна має всі потрібні для цього ресурси: починаючи від сировини, закінчуючи капіталом для виробництва (людські ресурси та грошовий капітал). Причиною того, що така ситуація до цих пір існує на ринку є лише

корупція та тіньова економіка, за яких багатьом людям, в тому числі і багатьом з вищих кіл влади дуже вигідне це становище, тому що вони можуть відмивати величезні кошти з мита товарів, які ввозяться в Україну або взагалі ввозити товари контрабандою в країну взагалі без будь-яких внесків в державу.

На другому місці за впливом наслідків глобалізації на економіку нашої країни є проблема працевлаштування. Справа в тому, що процеси інтернаціоналізації країн призводять до міжнародного поділу праці та до трудової міграції. Варто пам'ятати, що світова глобалізація позитивно впливає на більш розвинені країни, тому зі слабих країн відбувається «відтік мізків», так зване явище при якому відбувається міграція потенціальних фахівців та працівників з менш розвинених країн до країн з кращими умовами працевлаштування.

Вирішення цієї проблеми можливе відносно легким та ефективним шляхом, який виправить негативний вплив й інших аспектів глобалізації – створення нових робочих місць. Звісно, це не зовсім легкий та простий шлях вирішення, але досить ефективний. Для цього держава повинна створити умови для створення нових підприємств з новими робочими місцями, також мають бути створені нові державні підприємства. Окрім цього, ще одним важливим кроком слід бути зміна державного законодавства: підвищення мінімальної середньої заробітної плати, покращення умов праці, а також встановлення відповідності заробітної плати до умов праці та потрібного рівня кваліфікації працівника (як підвищення для деяких, наприклад вчителі, шахтарі, а також зниження для депутатів ВР тощо). Звісно нашій державі важко виконати ці умови при даному стані економіки, але варто розуміти, що створення нових підприємств, наприклад з виробництва певних продуктів, які Україна найбільше імпортує призведе до скорочення обсягу імпорту, а відповідно і скорочення відтоку значного обсягу валюти до іноземних країн. Натомість ці кошти слід вкласти в економіку України для поліпшення її стану. Наприклад для скорочення імпорту металопрокату потрібно створити декілька підприємств для обробки сировини, яку Україна активно експортує - це вирішить і проблему імпортозаміщення і проблему безробіття.

Висновки

Зі всього вище написаного можна зробити висновок, що глобалізації – це процес всесвітньої культурної, економічної, політичної та соціальної інтернаціоналізації та уніфікації. Процеси глобалізації в основному є позитивним явищем, оскільки пов'язує майже всі країни світу, допомагає у вирішенні глобальних проблем людства, але є небезпечними, оскільки таким глобальним явищем важко керувати. Однак, враховуючи те, що на даний період розвитку людства жодна країна не здатна нормально функціонувати ізольовано від всього світу, то при правильному використанні всіх можливостей та переваг, правильному здійсненні державної політики вплив глобалізаційних процесів може значно підвищити рівень економічного розвитку країни, підвищити соціальний добробут населення.

Для сучасної України глобалізація є досить небезпечною, оскільки склалася ситуація з такими проблемами, як:

- домінування більш економічно розвинених країн на світовому ринку;
- пригнічення розвитку окремих галузей національної економіки, що не завжди готові до повноцінної міжнародної конкуренції, заміщення їх імпортом;
- бар'єри в соціально-трудовах відносинах через нерівність у сфері зайнятості, яка з'явилась внаслідок міжнародного поділу праці.

Однак при правильно поставлених цілях: намагання максимального залучення капіталу в розвиток економіки, стимулювання інвестиційної діяльності, підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції, здійснення інноваційної діяльності, впровадження ефективних державних реформ в сфері зовнішньоекономічної діяльності тощо Україна зможе мінімізувати ризики і вийти на абсолютно новий рівень розвитку. Скоріш за все, що це можливо тільки в складі ЄС, тому на мою думку нашій державі слід притримуватися ідеї щодо інтеграції з Європейським Союзом.

Список використаної літератури

1. Вільна енциклопедія [Електронний ресурс]. – Електронні дані / Глобалізація. – 2016. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Глобалізація> (дата звернення 01.11.2017).
2. Інформаційно-аналітичний портал [Електронний ресурс]. – Електронні дані / Інтернаціоналізація та глобалізація економічного розвитку. – 2015. – Режим доступу: <http://buklib.net/books/23632/> (дата звернення 01.11.2017).
3. Інформаційно-аналітичний портал [Електронний ресурс]. – Електронні дані / Індекс глобалізації країн (міст) світу. – 2017. – Режим доступу: <http://gtmarket.ru/ratings/kof-globalization-index/info> (дата звернення 03.11.2017).
4. Інформаційно-аналітичний портал [Електронний ресурс]. – Електронні дані / Рейтинг світових фінансових центрів. – 2016. – Режим доступу: <https://www.atkearney.com/documents/10192/12610750/Global+Cities+2017+-+Leaders+in+a+World+of+Disruptive+Innovation.pdf/c00b71dd-18ab-4d6b-8ae6-526e380d6cc4> (дата звернення 05.11.2017).
5. Інформаційно-аналітичний портал [Електронний ресурс]. – Електронні дані / Індекс глобалізації країн світу за версією КОФ. – 2016. – Режим доступу: http://globalization.kof.ethz.ch/media/filer_public/2016/03/03/rankings_2016.pdf (дата звернення 05.11.2017).
6. Інформаційно-аналітичний портал [Електронний ресурс]. – Електронні дані / Вплив глобалізаційних процесів на економіку і ринок праці України. – 2014. – Режим доступу: http://www.confcontact.com/2012_09_21/4_ledyan.htm (дата звернення 07.11.2017).
7. Вільна енциклопедія [Електронний ресурс]. – Електронні дані / Уніфікація. – 2016. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Уніфікація> (дата звернення 07.11.2017).

8. Міжнародна організація з міграції (МОМ). Міграція в Україні: факти і цифри / МОМ // Брошура. – 2016. - №3. – С. 10-14.
9. Державна служба статистики [Електронний ресурс]. – Електронні дані / Динаміка структури експорту-імпорту товарів у 2016 році. – 2016. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ-2014/zd/str_eit/s_eit_u16.htm (дата звернення 08.11.2017).
10. Інтернет газета «Тиждень.ua» [Електронний ресурс]. – Електронні дані / Не можемо чи не хочемо. Чим можливе в Україні імпортозаміщення. – 2016. – Режим доступу: <http://tyzhden.ua/Eco-nomics/168058> (дата звернення 09.11.2017).
11. Інформаційно-аналітичний портал [Електронний ресурс]. – Електронні дані / Методи регулювання зовнішньоекономічної діяльності. – 2014. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/12800507-ekonomika/metodi_regulyuvannya_zovnishnoekonomichnoyi_diyalnosti (дата звернення 10.11.2017).
12. Міністерство фінансів України [Електронний ресурс]. – Електронні дані / Експорт українських товарів за вісім місяців збільшився. – 2017. – Режим доступу: <https://minfin.com.ua/ua/2017/10/20/30533816/> (дата звернення 12.11.2017)